

HÚSVÉTVASÁRNAP **C év**
KRISZTUS FELTÁMADÁSA - ÜNNEPI SZENTMISE

1– 4 oldal

Olv.: ApCsel 10,34a.37-43 – Kol 3,1-4v – Jn 20,1-9
 Péter és János a sírnál

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

A kedves, jó Testvérek mindig okoznak meglepetést. Tegnap este sokan voltunk és mély áhítatban ünnepeltünk. Azt hittem, hogy ma igen kevesen leszünk, ráadásul ez a rossz idő is. Erre itt vannak ilyen szép számban. Ezzel igen nagy húsvéti örömet szereztek nekem, meg egymásnak. Azt énekeltük: „Reám tetted a Kezedet!” Tegnap este arról elmélkedtünk, hogy Jézus kivásárolt bennünket a rossz hatalmából és erőt ad, hogy tehessük a jót.

Reám tetted a Kezedet!

Krisztus magához von bennünket és ránk bízta az ő művét! Küldetésünk van! A húsvéti hitről nekünk kell tanúságot tenni ebben a világban! Ahhoz, hogy ez sikerüljön, újra meg újra Isten közelébe kell jönni, különben az ember elgyengül. *Isten közelében hozzá igazodunk és ez mindennél fontosabb!* A világ igazi gondja, hogy nem normális, nem normakövető. Nem Isten gondolatai, törvényei szerint, hanem a maga egyéni elképzelései szerint él. Ez nagy baj és veszélyezteti a világ egységét. Mindannyian nézzünk önmagunkba.

***Igazodjunk Krisztushoz és engedjünk neki, tegye csak ránk a kezét
 és bízson meg bennünket az ő örömhírének, a húsvéti örömnél továbbadására!***

Szentbeszéd

***Ezt a napot az Úristen adta!
 Örvendezzünk és vigadjunk rajta!***

Ezzel az énekkel kezdtük el mai reggeli ünneplésünket! A húsvéti öröm azt jelenti, hogy Isten olyan lehetőséget ajándékozott nekünk, amit így mondunk:

Új élet! Húsvéti élet!

Sajátos ez a nap és nem egyszerű ennek a napnak üzenetét lefordítani a mai emberek nyelvére. Annak ellenére is így van ez, hogy a sötétség elég nagy és nem akar kivilágosodni. Sokkal többet beszélnek ma a halál kultúrájáról, mint az életről. Az életről is valamiképpen a halál kultúrájának ismeretében beszélnek.

A húsvéti életnek semmi köze a halálhoz!

Ha a világ eljutott oda, hogy sötétségben retteg,
 ha a világ eljutott oda,
 hogy többet beszélnek a halálról, mint az életről,
 akkor ez azt is jelenti,
hogy a kereszténység adósa a világnak!
Mi magunk is gondolkodjunk el ezen!

Emberi életünk mondja ki az ítéletet rólunk!

Ferenc Szentatya arról beszélt, hogy az emberek olyan szívesen emlegetik az örök életet. Olyan szívesen beszélnek arról, hogy Isten irgalmas. Kézpénznek veszik azt, hogy Isten üdvözít mindenkit. Csínján kell ezzel bánni, mondta a pápa. Valóban: Isten irgalmas. Mindegyikünk ezzel az irgalmas Istennel találkozik.

Jézus Krisztusban az Isten szenvedett ebben a világban!
Jézus Krisztusban az Isten mondott le az e világi hatalomról
ebben az emberi történelemben!
Az az Isten vár bennünket, aki irgalmas!

De az isteni irgalom nem tudja fölülműlni a mi emberi életünket!
Isten irgalmas és rólunk a mi emberi életünk mondja ki az ítéletet!

Húsvét titkát csak a hitünkkel lehet megsejteni!

Ez a húsvéti történet egészen sajátos. Miért? Azért, mert ami történt nagypénteken az megroppantotta az apostolokat is. Bennük is fölmerült az a jövődőlés, ami Názárettel kapcsolatos: „Mi jót lehet várni a galileai Názáretből, a pogányok Galileájából?” A názáreti Jézus onnan jött. Az apostolokban az is megfogalmazódott, hogy lehet az emberiség vezére, ha a hatalmát így meg lehet törni. Amikor Jézus arról beszélt, hogy eljött az én óráim, akkor az apostolok is arra gondoltak, hogy eljött az ő órájuk is. Az apostolok Jézus óráján nem azt értették, ami bekövetkezett, hanem azt hitték, hogy most lép föl Krisztus megmentőként e világi értelemben és ez a hatalom nekik is juttat egy kis részt.

A tanítványok nem várták a feltámadást. Azon tépelődnek, hogy mennek haza. Egy történet beszél is erről, az emmauszi tanítványokról, hogy visszamennek oda, ahonnan elhívta őket Jézus. A többi apostol is azzal a gondolattal foglalkozott, hogy vissza oda, ahonnan jöttünk és vegyük föl a munkát, amit addig végeztünk, aztán lepörög ez az emberi élet. De valami történt, valami történhetett nagypéntek és húsvét között és ez az, amit emberi értelmünkkel nem tudunk felfogni. Ez az, amit csak a hit tud valamiképpen megsejteni. Ahogy itt hallottuk a két apostol versenyfutásakor is, hogy a fiatalabbik, aki előbb ért oda megvárta az idősebbet. Péter megállt, látta az üres sírt. A másik tanítvány, amikor odaért ő is ugyanazt látta, amit Péter de hozzátesz a Szentírás egy rövidke mondatot:

„Látta és hitt!”
Vagyis hitte azt, amit Jézus korábban mondott!

Isten csendben cselekszik: beteljesedett az idő!

Ezt az egész húsvéti történetet csak innen közelítheti meg az ember. Isten csendben cselekszik. Istennek ez a sajátossága, nem tolakodó. Jézussal kapcsolatosan is ezt olvassuk a Szentírásban, nem hangoskodik, nem egy vásári kikiáltó, nem egy cirkuszi kikiáltó, aki hirdeti hangosan a portékáját. Hanem a megroppant nádat nem törí el, a pislákoló méceszt nem oltja ki, alig hallani a hangját. Ez a csendben cselekvés már megnyilatkozik abban, ahogy megszületik. Ki tudott Róla, hogy megszületik? Valójában senki. A pásztorok is csak valami isteni sugallatot kaptak, a napkeleti bölcsek is. És a többiek? 30 éven keresztül él Názáretben és nem tudják, hogy kicsoda. Három éven keresztül tevékenykedik, hirdeti az ígét, tanít.

Jézus azzal kezdi tanítását, hogy beteljesedett az idő!
Önmagára vonatkoztatja, hogy egy új idő kezdődik azzal, hogy Ő itt van!

Elérkezett az Isten országa!

Innen kell fölgöngyölíteni a magunk számára ezt a húsvéti történetet. Mit jelent: elérkezett az idő? Mit jelent, hogy ebben az időben, a mi történelmi időnkben az Isten ideje is megjelenik?

A csendben cselekvő Isten sajátossága azt is jelenti,
 hogy ebben a mi emberi történelmünkben
 lassan építi ki a maga történelmét!
 Nem hatalommal jelenik meg, ez is az Isten sajátossága,
 mert nem akar senkit legyőzni!

***Megajándékoz szabadsággal, megajándékoz szeretetével,
 hogy ez a szeretet bennünk éljen és általunk áradjon tovább a világban!***

Az új élet: Keressétek az odafönt valókat!

Nagyon sajátos! Ahogy ez a két tanítvány fut a sírhoz, egy versenyfutásnak vagyunk nem csupán tanúi, hanem résztvevői, szereplői. Az életért futnak, - az asszonyok híradására - Jézus életéért futnak, akár azt is mondhatom, a saját életükért. Ezek az asszonyok azt mondták, hogy *az élet erősebb a halálnál!* Ez azt a régi ismeretet ébreszti föl bennük:

***A szeretet mégis csak nagyobb hatalom, mint a gyűlölet!
 Valahol itt bimbózik az új élet!***

Jézus a megváltó, visszavásárol bennünket, kivásárol bennünket rabságunkból, bilincseinkből. Amikor az ember rosszat tesz, akkor valamiképpen börtönbe zárja magát. Jézus ezeket a bilincseket törte össze, ahogy a Szentírás figyelmeztet bennünket.

Az új, amiről Jézus beszél, azt jelenti,
 hogy a rabságunk megszűnik és az ember új életet él!
 Hallottuk, ha meghaltatok Krisztussal,
 akkor támadjatok is föl Krisztussal,
ami azt jelenti, hogy keressétek az odafönt valókat!

Nem egyszerű, mert nagyon bele vagyunk gyökerezve ebbe a földre. Természetes is, szép ez a föld. Csodálatos az emberi élet! Ugyanakkor látjuk az árnyoldalait is ennek a földnek, árnyoldalait a mi emberi életünknek. Az a szabadság, amit Isten ad nekünk azt is jelenti, hogy az ember teheti a rosszat. Ez összekuszál mindent, bennünket, kapcsolatainkat, a világról vallott nézeteinket. *Ez a sötétség!*

Ez az új azt jelenti, keressétek az odafönt valókat,
 hogy itt, ebben a világban
***az odafönti értékek határozzák meg a mi egyéni életünket,
 a mi emberi kapcsolatainkat, a világ sorsát!***

Mit érünk mi ezzel a gyönyörű szép világgal, ezzel a hatalmas, csodálatos ajándék életünkkel, ha egymásnak nem számítunk, vagy az a másik nem számít nekünk semmit. Legfeljebb annyiban számít valamit, hogy miképpen szolgál engem. *Ez a sötétség, ez a halál!*

Keressétek az odafönt valókat, azt jelenti, hogy az ember rácsodálkozik az új lehetőségre, rácsodálkozik az új életre! Ez az új élet az odafönt valók szerinti élet, aminek modelljét Jézus mutatta be, amikor azt mondja: „Azért jöttem, hogy életetek legyen!” Hogyan lesz életünk?

***Úgy lesz életünk,
hogy Jézus megajándékoz bennünket azzal a nagy igazsággal,
ami az ő életében az élet igazsága:
„Szeretlek benneteket!”***

Ez az oda föntről érkező élet! A Szentháromságos Istennek az élete, ahol a Szentháromságos Személyek egymással való egységben, szeretetben, vagyis egymásért élnek!

Az odafönt valók szerint azok élnek, akik egymásért élnek!
Nem erre vágyakozunk mi mindannyian,
hogy így tartozzunk össze? Ez a húsvéti élet!
Ez ennek a mai napnak az ajándéka!
Ez az a nap, amit az Úristen adott!

Isten csendben cselekszik! Isten nem e világi hatalomra hivatkozik, hanem arra, ami minden e világi hatalomnál is nagyobb hatalom: az ő szeretetére, jóindulatára, irgalmára. Amikor mi nem merjük vállalni a nehéz helyzeteket, akkor erre kell gondolni! Húsvét, a megváltott világ élete ránk van bízva! Ha mi megváltottak vagyunk, ha az odafönt valók szerint élünk, akkor már most elkezdődik az örök élet, aminek a folytatását megint csak olyan titokzatosnak látjuk, mint a föltámadást, mert csak ennyit tudunk: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem foghatja, amit Isten azoknak készített, akik a szeretet szerint élnek!”

A feladat a mienk! A világnak erre van szüksége!

Mekkora forradalmi cselekedet volt Jézus halála és föltámadása! A keresztény üzenet egy olyan világban jelent meg, ahol a gyengéknek, a kicsinyeknek, a szegényeknek létjogosultsága sem volt. Ebben a világban jelent meg ez a fölszabadító, forradalmi üzenet, forradalmi életvitel, ahol a legkisebbek is ugyanarra a szintre jutnak, ahol azok élik az életüket, akik őket semmibe vették. Ezzel sokkal többet kellene ma foglalkozni, amikor a kicsinyek, az idősek oly kiszolgáltatottá lettek ebben a világban. Ettől távoli a világ Istentől! Ettől nem húsvéti a világ! Kicsinyek a megfogant magzatok élete, a szegények, a nyomorban élők, az idősek, az öregek, akik általánosságban koloncok, tehertételek ebben a világban. Annak idején kidobták a sérülten születetteket, nem foglalkoztak velük. Most tiltakozunk ilyenek ellen, egyebet nem teszünk. A római birodalomban az öregek azok voltak, akiket le kellett lökni a hídról.

Egy ilyen világban jelenik meg a húsvéti üzenet, az új élet üzenete!

Keressétek az odafönt valókat!
Támadjatok föl Krisztussal az új életre!
Azok szerint az értékek szerint rendezzétek be életeteket,
amit Krisztus hozott el! A legegyszerűbb!
Nem kell komplikálni, nem kell erről sokat beszélni.

***Együtt, egymásért! Ha ezt komolyan vennénk,
akkor ehhez isteni segítséget is kaphatnánk és megújulna a világ!
Feladat a miénk! Újítsuk meg a világot!***